

زیر آسمان فیروزهای

اعتراض ۶ انجمن تجسمی به داوری ناعادلانه جشنواره تجسمی

● **شرق**: واکنش‌ها به شباهت یکی از آثار ارائه‌شده در نهمین جشنواره تجسمی فجر که طوبای زرین جشنواره را از آن خود کرد، با اثر هنرمند ترکیه‌ای همچنان ادامه دارد.
بیانیه انجمن‌های تجسمی ایران در نهمین جشنواره تجسمی فجر، آخرین واکنش به این اتفاق است. با آنکه نزدیک به دو هفته از مراسم پایانی نهمین جشنواره بین‌المللی هنرهای تجسمی و حاشیه‌های ایجادشده درباره شباهت تابلوی «کوچ» با اثر شاکر گوکچه بااه اهل ترکیه می‌گذرد، انجمن‌های تجسمی بیانیه‌ای را درباره داوری ناعادلانه در این جشنواره منتشر کردند.

کبی‌باغبرکبی اثری از شاکر گوکچه بـاء، هنرمند ترکیه‌ای، ارائه شد که تأثیرپذیری اثر کاظم خراسانی، برگزیده نهمین جشنواره تجسمی فجر، از این اثر این روزها در صدر اخبار هنرهای تجسمی است. حتی هنرمند ترکیه‌ای به‌تازگی در صفحه مجازی خود در اینستاگرام، با اشاره به اینکه پیش‌تر بارها کپی از اثرش را کرده، نوشته است: تابه‌حال کپی‌های زیادی از آثار خود در اینترنت دیده‌ام، ولسی این اولین‌بار است که یک نفر با کپی یکی از اینستالیشن‌های من، برده یک جایزه بین‌المللی می‌شود. این پذیرفتنی نیست. امیدوارم هیئت داوران متوجه این مسئله باشد. «کاظم خراسانی» صاحب اثر برنده‌شده، در

واکنش به پست هنرمند ترکیه‌ای به تسنیم گفت: این هنر، هنر چیدمان است؛ یعنی در هنر چیدمان تمام رسانه‌ها در یک محیط درخواست یک ایده واحد هستند. نام اثر من «کوچ یا گذار» است که با مفهوم عبور از معرفت به مدرنیته در قالب حرکت چهارپایان از فضای سنتنی خودش به سمت بیرون کادر است. این سوژه در پایان‌نامه کارشناسی ارشد تصویرسازی همسر در سال ۹۰ به‌عنوان گلیسم و فرش‌های قشقالی فارس، در قسمت پروژه عملی روی جلد کتاب طراحی شده و عبور چهارپایان را از کادر با مفهوم فوق نشان می‌دهد.

او افزود: پیش از جشنواره این‌ا ایده را در ذهن داشتم که در قالب هنر چیدمان به تصویر بکشم؛ بنابراین موضوع و ایده ما شخصا متفاوت است.

بیانیه

دربخشی از متن این بیانیه آمده است: «این روزها صحبت از جایزه‌ای است که در جشنواره دولتی فجر به شخصی تعلق گرفته که اثر هنرمند دیگری را با مختصر تغییراتی به نام خود جازه و به طریقی جایزه جشنواره را تصاحب کرده است. هیئت داوران جشنواره هم با انتشار بیانیه‌ای با ارجاع به بحث تئوریک «از آن خودسازی»، کاملاً از عملکرد خود دفاع نموده‌اند که به‌هیچ‌وجه پذیرفتنی نیست. همچنین جناب آقای صالحی‌امیری، وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی، در نشست‌ی که در موزه هنرهای معاصر تهران در ۲۶ بهمن سال جاری با برخی از هنرمندان، نمایندگان انجمن مطبوعات و برخی از مدیران دولتی و خصوصی داشتند، قول دادند سال ۱۳۹۶ سال تحول در عرصه‌های کلان هنرهای تجسمی باشد و صحبت از ایجاد شورای تجسمی، اتاق فکر و برنامه‌های دیگر کردند. انجمن هنرمندان نقاش ایران- انجمن هنرمندان مجسمه‌ساز ایران- انجمن هنرمندان سفالگر- انجمن عکاسان ایران- انجمن تصویرگران ایران- انجمن صنفی طراحان گرافیک ایران».

نمایش فیلم‌های تصویر سال

● **شرق**: فردا یکشنبه دهم اسفند، در سناس دوم نمایش فیلم‌های «جشن تصویر سال»، فیلم‌های کوتاه ی «پوشش» اثر مشهود محسنیان، «دورددست» داوود اشرفی، «مرحبتی از توانا»، «دعوت به چای»، «سرزخ» و «اکه‌ی فروش» به کارگردانی قصیده گلیمکانی، ساعت ۱۸ در سالن شهناز خانه هنرمندان به نمایش درمی‌آیند. تماشای فیلم برای عموم علاقه‌مندان آزاد و رایگان است.

تصحیح و پوزش

● **شرق**: سه‌شنبه دهم اسفند، در صفحه ۹ روزنامه در ستون «در بوته نقد» مطلبی درباره نمایش «خدای کشتار» به کارگردانی علی سربای نگاشته شده بود که به اشتباه عکسی از اجرای همین نمایش به کارگردانی علیرضا کوشک‌جلالی» در آن بود. به این وسیله بابت این خطای سهوی، پوزش می‌طلبیم.

من هیچ‌وقت رسول ملاقلی‌پور را از نزدیک ندیده و معاشرت‌ی با او نداشتم، ولی از او می‌نویسم چون همیشه تماشاگر ثابت فیلم‌هایش بوده‌ام و بیشتر فیلم‌هایش را هم دوست دارم. حتی فیلم‌هایی مثل «کمکم کن» که در زمان خودش به مذاق بعضی از

مراسم گرامیداشت یاد و خاطره رسول ملاقلی‌پور، کارگردان فقید سینمای ایران، هم‌زمان با دهمین سالگرد فوتش سه‌شنبه، ۱۰ اسفند با حضور تعداد کثیری از اهالی سینما و چهره‌های هنری در نخلستان مؤسسه هنری – رسانه‌ای اوج برگزار شد. در این مراسم احمدرضا درویش درباره مرحوم ملاقلی‌پور گفت: برخی آدم‌ها صحنه زندگی‌شان تغییر می‌کند، اما حذف نمی‌شوند در حدی که آدم شامه تماس آنها را پاک نمی‌کند. من هنوز شماره‌تلفن رسول را پاک نکرده‌ام و این مسئله دلیل دارد.

کارگردان فیلم «رستاخیز» ادامه داد: «رسول ملاقلی‌پور ظاهر و باطنش یکی و با خود صادق بود. اگرچه در ظاهر انسانی جدی و خشن به نظر می‌رسید، اما درونی دریاپی داشت. او در عرصه دفاع مقدس پیش‌تاز است و به‌خوبی و زیبایی این دوران را به تصویر کشید. دغدغه ملاقلی‌پور دغدغه وسیعی بود».

درویش متذکر شد: «او انسانی معترض، دغدغه‌مند و متعهد بود، اما اعتراض او به رعایت‌نشدن ارزش‌ها بود. این اعتراض در فیلم‌هایش کاملاً مشهود است. ملاقلی‌پور در فیلم‌هایش اعتراض می‌کند، اما در پایان فیلم چراغ‌هایی را روشن می‌گذارد و این گواه متعهدبودنش است». در ادامه این مراسم منوچهر محمدی، تهیه‌کننده فیلم سینمایی «میم مثل مادر»، گفت: «افتخار داشتم در آخرین کار رسول با وی همکاری داشته باشم؛ اثری که هنوز بعد از گذشت ۱۰ سال می‌توان با لذت آن را تماشا کرد، چون هرآنچه در آن دیده می‌شود عشق و علاقه است، اما افسوس که فرصت نشد در «عصر روز دهم» با او همکاری مجدد داشته باشیم، چون اگر این اتفاق رخ می‌داد، معتقدم اثری تحسین‌برانگیز در حوزه فیلم‌های عاشورایی خلق می‌شده. این تهیه‌کننده سینما با بیان اینکه ملاقلی‌پور در زمان حیاتش سختی‌های بسیاری را تحمل کرد، گفت:

طرفداران آقا رسول خوش نیامد. حرارت و هیجان جاری در فیلم‌های ملاقلی‌پور همیشه مرا جذب می‌کرد. وقتی خبر فوت ایشان را شنیدم، اولین چیزی که در ذهنم گذشت، فقدان همین حرارت و هیجان بود. فیلم‌ساز دیگری را نمی‌شناختم که بتواند جای او را پر کند. خلق تصاویر بدیع و جنون‌آمیز در فضایی فراواقعی و سوررئالیستی ویژگی منحصر‌به‌فرد فیلم‌های رسول ملاقلی‌پور بود؛ وضعیتی که تقریباً در تمام فیلم‌هایش تکرار شد. این همان خاصیت جادویی سینماست که تماشاچیان را سحر می‌کند و دنیایی تازه

همان جا عاشق سینما شدم

برایشان می‌سازد. یکی از اولین تصاویری که از سینما به یاد دارم، رسول ملاقلی‌پور برابرم ساخته است. سکانس افتتاحیه فیلم «افق» شاید جزء اولین تصاویری است که از سینما در ذهنم باقی مانده. تصویری سحرآمیز از فضای زیر آب که ناگهان با پدیدارشدن پیکر بی‌جان غواصی کف دریا وضعیتی موهوم و حتی ترسناک به وجود می‌آورد. هفت یا هشت سال بیشتر نداشتم که این تصویر را درحالی‌که در ردیف اول صندلی‌های سینما نشسته بودم دیدم و سینما برابرم جلوه کرد. باور کنید یا نه! من همان جا عاشق سینما شدم و شیفته

برپایی دهمین سالمرگ رسول ملاقلی‌پور

درویش: ملاقلی‌پور سینماگری معترض بود

فرانک آرتا

«رسول حقایق می‌بایست چهار یا پنج فیلم بیشتر از آن چیزی که هم‌اکنون ساخته، کارگردانی می‌کرد، اما همیشه درگیر کاغذبازی‌ها بود که سرعت فیلم‌سازی وی را کند می‌کرد. برای همین هم‌اکنون از مسئولان وزارت ارشاد تقاضا دارم که کم‌کاری‌های خود در زمان حیات رسول را جبران کرده و با حمایت از پسرش که فیلم‌ساز خبره‌ای است، از راه و آرمان‌های ملاقلی‌پور حمایت کنند». تهیه‌کننده فیلم «مارمولک» در بخش دیگری از سخنانش خاطرنشان کرد: «هرگاه یاد لطفاتی که در ساخت این فیلم با رسول ملاقلی‌پور تجربه کردم، می‌افتم، اشک در چشمانم حلقه می‌زند، چون می‌دیدم چگونه وی عاشقانه با کودکان معسول رفتار می‌کند، وی با خنده بچه‌ها می‌خندید و با گریه‌هایشان اشک می‌ریخت».

محمدی با تأکید بر اینکه ای‌کاش حمایت‌ها از رسول

ملاقلی‌پور به بعد از فوت وی مختص نمی‌شد، گفت: «چرا ما باید در سینما بگونه‌ای عمل کنیم که تنها بعد از مرگ هنرمندان به یاد آنها بقیغیم؛ این‌هم سینماگرانی نظیر رسول ملاقلی‌پور که با عشق به انقلاب و اسلام وارد هنر شدند، پس از رفتار گذشته خود درس بگیریم و در ادامه هنرمندانی را که دغدغه انقلاب دارند جدی گرفته و از فعالیت‌هایشان حمایت کنیم».

در ادامه این مراسم فیلم مستند کوتاهی از رسول ملاقلی‌پور به کارگردانی «پوریا آذربایجانی» نمایش داده شد و پس از آن هادی حجازی‌فر که با رسول ملاقلی‌پور در فیلم «مزرعه پدری» همکاری کرده بود، درباره زنده‌یاد رسول ملاقلی‌پور کوتاه سخن گفت. همچنین جمشید هاشم‌پور متن کوتاهی را درباره ملاقلی‌پور قرائت کرد. جمال شورجه نیز در سخنانی یاد و خاطره زنده‌یاد ملاقلی‌پور را گرامی داشت و در ادامه، علی

تصویری که رسول ملاقلی‌پور از جنگ ساخته بود. آن روز که خبر فوت ناگهانی آقا رسول را شنیدم خیلی دلم گرفت. خودش را نمی‌شناختم، ولی می‌دانستم که خیلی زود دلم برای دنیایی که او در فیلم‌هایش می‌ساخت تنگ می‌شود. راستی که امروز در این جمعه فیلم‌های اجتماعی واقع‌نما و در میان واقعیت‌زدگی افراطی سینمای ایران مقدر جای دنیای سحرآمیز و رازآلود فیلم‌های رسول ملاقلی‌پور خالی است. روحش شاد و یادش گرامی باد. ۲۹بهمن ۱۳۹۵

ملاقلی‌پور، فرزند رسول ملاقلی‌پور، در سخنانی گفت: «۱۰ سال از فوت پدر گذشت و خوشحالم که شخصیت ایشان درست توصیف شد. همه دوستان ایشان تلاش کردند که ایشان درست تصویر و توصیف شود، اما برخی شیطنت کردند و صحبت‌های پدر را در مقابل فیلم رستاخیز قرار دادند. من صحبت‌های پدر را در یک برنامه تلویزیونی به ایشان رساندم، اما ایشان از انتشار این برنامه پرهیز کردند. خیلی دوست داشتم در این سال‌ها آثار پدرم نقد و بررسی شود و معتقدم کاراکتر فیلم‌سازی پدرم قابل نقد است».

جواد طوسی، منتقد سینما، نیز در انتهای مراسم عنوان کرد: «اگر به کارهای رسول ملاقلی‌پور دقت کنیم و حال امروز سینما را ببینیم، جای خالی ایشان را بیشتر احساس می‌کنیم. بدا به حال هنرمندی‌که به طبقه خودش پشت کند. رسول یکی از هنرمندان دغدغه‌مندی بود که هویت، شناسنامه و پایگاه اجتماعی‌اش را در تمام آثار او می‌توان دید. حسن عدالت‌خواهانه در آثار ملاقلی‌پور بار معنایی متفاوتی دارد».

او در پایان گفت: «او در انتقال این حس متفاوت با حاتمیکاست، اما فصل‌های مشترکی نیز دارند. امروز شاهد فقدان آرمان‌خواهی و عدالت‌خواهی پایمردانه در آثار سینمایی هستیم. امیدوارم فیلم‌سازان نسل او این عدالت‌خواهی را در آثارشان زنده کنند و رنگ دیگری به سینما ببخشند زیرا خلأ این نوع آثار دیده می‌شود و جامعه خلغ‌سلاح شده است».

گفتنی است در انتهای مراسم، لوح یادبود و هدایایی از سوی سازمان فرهنگی – رسانه‌ای اوج به پاس یک عمر فعالیت در سینما به جمشید هاشم‌پور از سوی همسر ملاقلی‌پور اهدا شد و برای اهدای لوح تقدیر و هدیه دهمین سالگرد فقدان زنده‌یاد ملاقلی‌پور نیز هدایای از سوی سازمان هنری – رسانه‌ای اوج از سوی احمدرضا درویش به همسر ملاقلی‌پور اهدا شد.

به بهانه نمایشگاه «از کجابه‌کجا» در گالری ثالث

نقبی به ناخود آگاه هنرمندان ایران

این برای ما مهم بوده... آیا این نخستین بار است که در ایران چنین ایده‌ای برای به‌نمایش‌درآوردن پشت‌صحنه آثار غریزمانی‌ش شکل گرفته؟ پاسخ میلانی‌زاده چنین است: «این اولین نمایشگاه در ایران نیست که به موضوع study می‌پردازد. اولین نمایشگاه با این موضوع که با رویکردی متفاوت دایر شد، سال ۹۲ با همین عنوان study شکل گرفت و با رویکردی متفاوت در زیرزمین دستان به نمایش گذاشته شد که محمدرضا شاهرخی‌نژاد و رامتین‌زاد آن را گردآوری کرده بودند و از من هم دعوت شده بود که در آن نمایشگاه کار داشته باشم. بعد از آن نمایشگاه، من با توجه به زمینه علاقه‌مندی‌های خودم، به این موضوع بیشتر فکر کردم؛ چون به‌نظرم جای کار بیشتری داشت و درنهایت نمایشگاه «ازکجابه‌کجا» شکل گرفت».

گیژلا وارگا سینیای، یکی از هنرمندانی که در این نمایشگاه چند عروسک همراه با تعدادی عکس از او به نمایش درآمده، درباره این ایده و اجرای آن می‌گوید: «وقتی این نمایشگاه را دیدم، فکر می‌کردم حرکت خیلی خوبی رخ داده؛ چون معمولاً نقاش‌ها از آثارشان شناخته می‌شوند؛ اما

برای ۲ مسبب اشتباه اسکار محافظ گذاشتند

شرق: بنابرگزارش ویرایتی، شریل بون ایزاکس، رئیس آکادمی اسکار، گفت: «بر اثر اشتباهی که در زمان

اعلام اسم فیلم برنده اسکار در مراسم اهدای جوایز اسکار هشتادونهم پیش آمد، با دو فردی که از سوی دفتر «پرایس‌واترهاوس کوپرز»، مسئول رساندن پاکت‌های اسامی برندگان به افراد اهداکننده جوایز بودند و موجب این اشتباه شدند، برای همیشه قطع همکاری می‌کنند.

برای دو حسابدار شرکت «پرایس هاوس کوپرز» که مسبب اشتباه بی‌سابقه در اعلام برنده بهترین فیلم

شرق: بنابرگزارش ویرایتی، شریل بون ایزاکس، رئیس آکادمی اسکار، گفت: «بر اثر اشتباهی که در زمان

دید تازه

کرازی درهمایش گویش خوانساری:

مگر می‌شود نواده با نیای خویش بیگانه باشد

● **شرق**: به مناسبت روز زبان مادری، همایش گویش خوانساری با محوریت گویش‌های محلی با عنوان «هنگاشت‌مون خوساری» برگزار شد. در این همایش که با حضور شخصیت‌های فرهنگی کشوری و استانی و جمعی از فرهیختگان علم و ادب و هنر به همت شهرداری و شورای اسلامی خوانسار در سالن هلال‌احمر این شهرستان برگزار شد، گروه موسیقی کودکان کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان اشعار «یوسف بخشی خوانساری» را با گویش خوانساری برای حضاران اجرا کرد. دکتر «محمود براتی»، عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان اولین سخنران این مراسم بود که همایش را وارد مباحث علمی کرد. او درباره کنجینه گویش‌های منطقه مرکزی ایران و ریشه‌های زبان خوانساری و وجوه اشتراک و افتراق آن با زبان سایر مناطق بخش مرکزی ایران سخنرانی کرد. پس از آن «شهداد فاضلی»، مدیر کتابخانه آیت‌الله فاضلی، سخنرانی خود را درباره اهمیت و حفظ زبان‌های مادری ایراد کرد. قرائت پیام بدالله کابلی خوانساری هم بخش دیگر این مراسم بود. سهیل محمودی که اجرای مراسم را به عهده داشت، در فواصل برنامه به معرفی هنرمندان و مشاهیری مانند ادیب خوانساری، محمودی خوانساری، بدالله کابلی خوانساری و همچنین فعالان حوزه نشر کتاب در یک قرن گذشته و اهمیت و جایگاه هرکدام از آنها پرداخت. بخش مستندی که در آن به ابعاد مختلف گویش خوانساری ازجمله در بزم‌های خانوادگی، عزاداری امام حسین (ع) و نقش آن در دوران دفاع مقدس پرداخته شده بود، از بخش‌های جذاب برنامه بود. ایمان نبی‌زاده و محمدهدی حبیبی، سازندگان این مستند تکه‌هایی از فیلم‌های به‌جای‌مانده از دوران دفاع مقدس را انتخاب کرده بودند که در آن چند فرمانده به جای استفاده از کلمه‌های رمز، دستورات را با گویش خوانساری و به وسیله بی‌سیم به هم می‌رساندند. دکتر میرجلال‌الدین کرازی، از استادان مدعو برنامه بودند که در این همایش زبان فارسی را یک نیا (جد بزرگ) و گویش را نواده معرفی کرد و گفت: مگر می‌شود نواده‌ای با نیای خویش بیگانه باشد؟! نواده از اصالت، بزرگی، راستی و ژرفای عمیق تمدن و فرهنگ نیای خود هرگز بی‌بهره نیست و کسانی که با گویش بومی خود سخن می‌رانند، این پاک‌نهادی را از زبان پارسی دارند.

او شعری در وصف خوانسار و مردم خوانسار سرود که با تشویق‌های مکرر حضاران مواجه شد. اجرای گروه موسیقی «ادیب خوانساری» به وسیله حسین رفعتی (آواز)، قربانی (نوازنده ویلن)، بنی‌هاشمی (نوازنده سنتور) و کیانمهر (نوازنده تنبک) از دیگر بخش‌های مراسم بود. آخرین سخنران برنامه دکتر محمدحسین فروغی بود که درباره تاریخ گویش و ارتباط آن با تمدن منطقه‌ای صحبت کرد. او همچنین پیشنهادی را مبنی بر ثبت خوانسار به‌عنوان منطقه پایلوت گویش‌های قدیمی ایرانی و ایجاد دبیرخانه و جذب هیئت علمی متخصص دراین‌باره مطرح کرد.

در پایان برنامه نیز از میهمانان ویژه همایش ازجمله مرتضی اشرفی (از فعالان عرصه نشر و پژوهش)، دکتر میرجلال‌الدین کرازی، دکتر محمود براتی خوانساری، دکتر محمدحسین فروغی، سهیل محمودی، شهداد فاضل، مدیریت کتابخانه آیت‌الله فاضل، ناصر میرباقری مدیر محترم خانه فرهنگ و هنر گویا، ابراهیم حسینیجانی از تاجر فرهنگی بین‌المللی فرش، رسول مرادی از خطاطان بنام کشور و فروغ بهمن‌پور از روزنامه‌نگاران و نویسندگان خوانساری در عرصه علم و ادب قدردانی شد. بازدید از نمایشگاه مشاهیر و عکس طبیعت خوانسار که در حاشیه همایش برپا شده بود، بخش پایانی مراسم بود.

یادبود

درگذشت استاد پیش‌کسوت عکاسی تبلیغاتی

● مسعود معصومی، از عکاسان پیش‌کسوت، صبح ۱۳ اسفند درگذشت. به گزارش مهر، مسعود معصومی یکی از عکاسان پیش‌کسوت در شاخه عکاسی تبلیغاتی که سال‌ها به تدریس این رشته مشغول و دانشجویان زیادی را پرورش داده بود، صبح ۱۳ اسفندماه چشم از جهان فروبست. او که از پایه‌گذاران تلفیق عکاسی تبلیغاتی و صنعتی بود، در سال ۱۳۱۶ به دنیا آمد. وی حدود ۵۰ سال قبل برای ادامه تحصیل به آلمان رفت و در سال‌های ۱۹۶۹- ۱۹۵۵ رشته عکاسی را در مدرسه دولتی عکاسی مونیخ آلمان به اتمام رساند و از او به‌عنوان نخستین عکاس ایرانی دارای تحصیلات دانشگاهی یاد می‌شود. معصومی حدود سی‌وچند سال قبل به ایران برگشت و از آن سال‌ها عکاسی صنعتی- تبلیغاتی را با برپاکردن آتلیه لوژکا شروع کرد که تا امروز نیز ادامه دارد. علاوه بر کارگاه عکس لوژکا، به‌عنوان مدرس در دانشکده‌های عکاسی ایران سال‌ها به تدریس مشغول بود.